

i Bemærkningen til Lovforslaget anførte Grunde til, at Sagførere ikke paalægges Forpligtelse til at føre Bøger. I Lov om Rettens Pleje af 26. Marts 1909 findes ingen Bestemmelse, der har Hentydning til Sagføreres Bogføringspligt, og da det i Bemærkningen omtalte Lovforslag om Spare- og Laanekasser er henvist til Kommissionsbehandling, finder Flertallet ikke, at der under Hensyn hertil er Grund til at udelade Sagføreres Forpligtelse til forretningsmæssig Bogføring af denne Lov. Og naar Mindretallet som Motivering af sin Stilling paastaar, at der efter Straffelovens § 143, jfr. § 144, skulde kunne paalægges Sagførere Straf for Undladelse af Bogføring eller mangelfuld eller uordentlig Bogføring, da er dette formentlig urigtigt og stridende mod den gældende almindelige Mening. De citerede Lovbestemmelser tage nemlig kun Sigte paa „Embedsførelse“, og herunder gaar sikkert ikke Bogførsel undtagen i de enkelte specielle Tilfælde, hvor der i særlige Lovbestemmelser er paabudt Bogførsel for Embeds- og Bestillingsmænd (ved Skiftebehandlinger og offentlige Sager).

Mindretallet fremhæver selv, at hæderlige og paalidelige Sagførere af sig selv føre Bøger, og den af Mindretallet paabe- raabte Hemmelighedsfuldhed i Sagføreres Bogholderi vil lige saa godt kunne overholdes, naar Bogføring er en Pligt, som naar den er frivillig.

Flertallet ser derfor ikke, at der er nogen Betænkelighed ved at paalægge Sagførere en Pligt til at føre Bøger, men der er utvivlsomt en Fare ved at fritage dem derfor, Erfaringen fra de senere Aar har godtgjort dette. Det er ikke en Undtagelse, men snarere det almindelige, at Sagførere blive betroede store Pengeinteresser, undertiden hele Familiers Ve og Vel.

Selvfølge vilde det være konsekvent, hvis det ogsaa blev paabudt Fuldmægtige paa Byfoged-, Herreds- og Birkekontorer at føre Bøger.

Flertallet stiller Forslag om, at der i § 1, 4. Linie, efter „Bankforretning“ indskydes *Sagførerforretninger*.

Mindretallet (P. G. C. Jensen og Pagh) bemærker, at Sagførere ifølge almindelig borgerlig Straffelov § 143, jfr. § 144, ere hjemfaldne til Straf af Bøde, Fængsel eller Bestillings Fortabelse, naar de gøre sig skyldige i gentagen eller „grov Forførmelse eller Skødesløshed“ i deres Forretningsførelse, hvortil mangelfuld eller uordentlig Bogføring, og naturligvis fremfor alt *Undladelse af Bogføring*, maa henregnes. — I det i Bemærkningerne til Lovforslaget omtalte Afsnit af Loven om Rettens Pleje — nemlig Kapitel 13 — hedder det i § 130, at Sagførerraadet har at paase, at Sagførerne „i deres Virksomhed undgaa alt, hvad der ikke kommer overens med den Hæderlighed, *Nejagtighed og Paalidelighed*, ... som en offentlig beskikket Sagfører altid maa udvise“, og i § 131, at Sagførerraadet for Overtrædelse heraf — altsaa ogsaa for *Undladelse af Bogføring* — kan paalægge vedkommende Bøde indtil 300 Kr. og flere andre Straffe. Dersom man nu — som Flertallet vil — ogsaa i denne Lov paalægger Sagførere Straf for undladt Bogføring, saa vil der — naar Lov om Rettens Pleje er traadt i Kraft — være *ikke mindre end 3 Straffebestemmelser* angaaende *Sagføreres* Forsyndelser mod ordentlig Bogføring.

Det er Mindretallet umuligt at se, at der er nogen som helst Anledning til at fare saaledes frem mod Sagførerstanden, og Flertallet har da ej heller anført nogen anden Grund til at optage Sagførere i denne Lov end „de store Interesser, hele Familiers Ve og Vel, der ofte ere betroede Sagførere“. Idet Mindretallet bemærker, at det vistnok hører til de store Sjældenheder, at saa vigtige Interesser ere betroede Sagførere, maa det bestemt hævdes, at det i alt Fald kun sker overfor Sagførere af saa anerkendt Hæderlighed, Vederhæftighed og Paalidelighed, at det er ganske overflødigt at paalægge dem som Pligt, hvad saa fremragende Medlemmer af Standen selvfølge af sig selv iagttage — ganske bortset fra, at Straffelovens baade almindelige og for dette Forhold specielle Bestemmelser yde langt større